

der skal komme ad Udviklingens, ad Livets Vej; naar der en Gang kommer til at foreligge Forhold, som betinger, at en kvindelig teologisk Kandidat kan blive ansat som Præst, vil vi ikke stille os hindrende i Vejen for det. Det er det, Venstremindretallet har sagt i Betænkningen, og intet som helst andet. Vi er gaaet ud fra, at det, som det konservative Parti mente med sit Ændringsforslag, var, at der af Lovgivningsmagten ved denne Lejlighed skulde gives et udtrykkeligt Forbud imod, at Kvinder, selv om i øvrigt alle Betingelser var til Stede, kunde blive Præster, at Rigsdagen skulde benytte Lejligheden til at sige: Tag jer vel i Agt; selv om alle de Krav, der stilles, er opfyldte, selv om der er Kvinder, der har Lyst og Evne til at blive Præster, selv om de kan blive indstillet til Præsteembeder, og der er en Biskop, der vil ordinere dem, vil Rigsdagen allerede nu benytte Lejligheden til at sætte en ordentlig Pind for, at det kunde lade sig gøre.

Den ærede Ordfører syntes, at naar man sammenlignede Venstremindretallets Udtalelser i Betænkningen med de Udtalelser, jeg paa Partiets Vegne havde Lejlighed til at fremsætte ved Lovforslagets første Behandling, maatte man sige: Ak, hvor forandret, hvilken Modsætning, hvilket mærkeligt Forhold! Mit Parti er, det tør jeg sige, lige saa varme Tilhængere af Kvinders Ligestillelse med Mænd nu, som vi var ved første Behandling. Fra Lovgivningens Side at give et Forbud imod, at Kvinder faar Adgang ogsaa til Præsteembeder, naar i øvrigt alle Betingelser er til Stede, synes jeg vilde være at blande sig i de indre kirkelige Anliggender. Men det er maaske muligt i selve Lovforslaget at give Udtryk for, at disse Betingelser selvfølgelig skal være til Stede, og at der ikke herved er øvet, som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden sagde, noget brutalt Overgreb. Jeg vil henstille, at da der alligevel i det Udvalg, der har beskæftiget sig med Lovforslaget, skal forhandles om en eventuel Ændring i Menighedsraadsloven, der saa ogsaa bliver Lejlighed til paa ny at beskæftige sig med dette Lovforslag, for at der maaske kan blive Enighed om paa en eller anden Maade at give et Udtryk for, at man ikke vil blande sig i indre kirkelige Anliggender, at man ikke, som vi har skrevet i den Mindretalsbetænkning, som ogsaa mit Navn er knyttet til, vil afgøre noget som helst med Hensyn til Spørgsmaalet om kvindelige Præster, men at det er noget, der alene bør afgø-

res af de kirkelige Myndigheder. Vi vil give Frihed til, at Menighedsraadene og Biskopperne paa Kirkens eget Ansvar afgør denne Sag. Vi vil ikke have — det vil jeg i alt Fald ikke; det kan være, andre vil have det —, at Rigsdagen skal optræde som en Synode og være vejledende og afgørende for Menigheden i de indre kirkelige Spørgsmaal. Jeg vil henstille, at der bliver Lejlighed til at forsøge med Ministerens Bistand at finde en Form, der maaske udadtil kunde fjerne den Misforstaaelse, der synes at ligge til Grund for en saadan Udtalelse som den, det ærede 20de Medlem for Hovedstaden fremkom med, at Rigsdagen her er i Færd med at begaa et brutalt Overgreb ved at blande sig i indre kirkelige Anliggender, thi der er vist ikke fra nogen Side noget Ønske om at ville begaa noget brutalt Overgreb mod Kirken. Vi vil give Kirkens Myndigheder fuld Frihed til at ordne sig, som de maatte anse det for forsvarligt. Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden talte om, at der var, til Dels af Ministeren, rejst en Kamp om det Spørgsmaal, og den Kamp vilde han ikke have Medansvar for. Jeg har været med til i Betænkningen at udtale en Beklagelse over, at der ved denne Henvendelse til det teologiske Fakultet og til Biskopperne er rejst Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Jeg tror, det havde gavnet Sagen, og navnlig Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Embeder i Almindelighed, hvis man ikke havde rejst Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder i Forbindelse med denne Sag. Det afgøres ikke ved dette Lovforslag. Der er ikke her Tale om, at Kvinderne faar en Ret til at faa Præsteembeder. De faar ikke mere Ret dertil end den, der ligger i, at hvis Kvinder kan blive indstillet og ordineret som Præster, kan de faa Lov til at blive Præster. Jeg vil gerne indrømme, at det er ogsaa en Ret, men det er ikke noget brutalt Overgreb. Der er ikke givet Kirken det mindste Paalæg om, at den skal ansætte kvindelige Præster. Der er heller ikke givet noget Forbud imod det, men Kampen om dette Spørgsmaal vil komme i det Øjeblik, der ude omkring maatte være nogen, der maatte anse det for heldigt, at ogsaa Kvinder kunde blive ansat som Præster. Jeg skulde for Resten mene, at det var Vejen, at der gennem en Drøftelse i Menighedskredse blev skabt den fornødne Forstaaelse af, hvorvidt det er rigtigt, at ogsaa Kvinder kan blive Præster. Jeg er i